

Hoog bezoek!

Liturgiesuggesties:

Gezang 107:1, 2, 3 en 4

Psalm 81:1, 4 en 7

Psalm 119:14

1 Thessalonicenzen 5:1-28

Psalm 26:2 en 3 OB

Schriftberijming 23:1, 2, 3 en 4

Gezang 441:1 en 11

*

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,
Je krijgt hoog bezoek.

De burgemeester of de commissaris van de koningin hebben je laten weten:

“Ik kom bij u langs. Ik kom bij je op de koffie.”

Nu, dan zorg je er toch voor dat alles er piekfijn uitziet.

Je huis krijgt – van binnen en van buiten – een grote schoonmaakbeurt.

Je trekt je mooiste en feestelijkste kleren aan.

Je zorgt dat de koffie met gebak al klaar staat.

Als het aan jou ligt ... gaat er niets mis.

Je hebt er van jouw kant alles voor in het werk gesteld dat zo'n dag niet meer stuk kan.

Geen vuiltje te bekennen.

Onberispelijk.

Het wordt een feestelijke dag.

Tenslotte komt de burgemeester of de commissaris van de koningin niet elke dag bij je over de vloer.

*

't Is, jongelui, misschien nog wel een groter feest ... wanneer je gaat trouwen.

Het moet de mooiste dag van je leven worden.

Tenslotte trouw je maar één keer, als het goed is.

Nou, dan mag zo'n dag een smak geld kosten.

Als het maar de meest feestelijke dag van je leven wordt.

En je zorgt er voor dat alles – van te voren – prima geregeld is.

Want zo'n dag moet in alle opzichten vlekkeloos verlopen.

In alle opzichten onberispelijk zijn.

Je koopt een oogverblindende trouwjurk en een keurig nieuw pak.

Je laat je rijden in een oldtimer of een luxe limousine. E

n jouw feest moet net even mooier, leuker, gezelliger zijn ... dan dat van je vrienden.

Want ... het is jullie feest.

Het is dé dag van jullie leven.

*

Mag ik u en jou vanmorgen eens vragen:

Bent u, ben jij, ook zo druk bezig met de dag van de komst van de Here Jezus?

De dag van zijn terugkomst op aarde?
De dag van zijn wederkomst?
Ik kan je – met mijn hand op de Bijbel – vertellen dat die dag nog veel feestelijker,
nog heerlijker zal worden dan de dag waarop de burgemeester of de commissaris
van de koningin bij je op bezoek komt.
Nog indrukwekkender, nog verrassender ... dan de dag van je trouwen.
Ben je ook zo druk met de dag van Jezus?
Veel mensen zijn er helemaal niet mee bezig – heb ik het gevoel.
Misschien hebben ze helemaal geen zin in die dag.
Gek eigenlijk, want die dag van Jezus' wederkomst kan de mooiste dag van je leven
worden.
Veel mensen zegt het zo weinig.
'Het hoeft voor mij helemaal niet zo nodig, dominee.
Waarom die terugkomst van Jezus?
We hebben het toch goed genoeg?
En ... er is al zoveel en zo vaak over gepreekt.
En ... waar blijft Hij dan?
Sterker nog ... ik merk er helemaal niets van, dat Hij er is in m'n leven?
Op m'n gebeden krijg ik toch geen antwoord!
Geloof, ach – laat ik maar eerlijk zijn, dat wilt u toch?
Geloof, naar de kerkgaan, al die poespas ... wat heb er nog aan als je kijkt naar al
die ellende in deze wereld.
Is er wel een God?'

Ik sta soms, broeders en zusters, jongelui, met een open mond van verbazing te
luisteren naar wat mensen vandaag nog denken te geloven.
Er zij gelukkig ook andere geluiden.
Ik ken gelukkig ook mensen die écht verlangen naar die grote dag van de
wederkomst van de Here Jezus.
Mensen, die vol verlangen uitzien naar de dag, dat God alles nieuw zal maken.
Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.
Inderdaad, wát een ellende in de wereld.
Maar ... is dat de schuld van God?
Ligt het niet aan ons mensen zélf?
Wat wordt er niet veel gemopperd en gescholden en gevloekt op God.
Maar is dat wel terecht?
Wat hebben u en jij en ik en al die andere mensen om ons heen het toch geweldig
goed.
We behoren – als Nederlanders – tot de meest bevoorrechte mensen die op deze
aarde rondlopen.
En toch ... wat is ook in onze wereld veel ellende: honger, ziekte en ... de dood.
Wat is er niet een gebrokenheid: ruzie, haat, oorlog.
In gezinnen, in families, tussen volken en rassen.
En dan verlang er toch naar, dat er eens een einde aan zal komen?
Of niet soms?
Juist omdat je je zo machteloos voelt.
Je zou er wel graag wat aan willen doen.
Maar de mogelijkheden ontbreken je.

De problemen zijn voor jou te ingewikkeld.
De structuren niet te doorbreken.
En dan toch dat verlangen: eens zal het allemaal anders worden.
Op die ene dag, de dag van de Here.
Vandaag misschien, of morgen, of overmorgen.
Wie weet wanneer?
God weet het, Hij alleen!

*

In alle tijden, broeders en zusters, jongelui, zijn er mensen geweest, die precies, of bijna precies aanvoelden, wánnere die dag zou aanbreken.
Ik kan me nog zo'n groep mensen herinneren.
Ergens op de Veluwe.
Ze hadden zich opgesloten in een huis om daar de komst van Jezus af te wachten.
De kinderen waren van school gehaald.
Voor enkele weken boodschappen in huis.
En de deuren en de ramen van dat huis gebarricadeerd.
Samen wachtten op de wederkomst van Jezus.
Vol verwachting klopte hun hart.
Van zulk soort mensen waren er ook in de gemeente van Thessalonica.
Paulus noemt hen "on-geregelden".
Ze hielden zich niet meer aan de regels.
Het waren mensen waarover Paulus schrijft in zijn tweede brief, hoofdstuk 3 vers 11 ... die hun dagelijks werk gingen verzuimen.
Ze lieten het afweten.
En dat kwam zo ...
Paulus had veel gesproken en geschreven over de wederkomst van Jezus.
En dat had sommigen in een overspannen toestand gebracht.
Ze waren er zenuwachtig van geworden.
En ze dachten dat Jezus inmiddels al verschenen was en Zich ergens in Jeruzalem ophield.
Het zou slechts een kwestie van dagen of weken zijn dat Hij in het openbaar zou verschijnen. In die verwachting lieten ze nu hun werk maar liggen.
Waarom zouden ze nog?
Waarom je druk maken om je brood te verdienen in het zweet van je aangezicht als je toch – binnenkort – van de tafel van de Here zou mogen eten ... op de bruiloft van het Lam?

Zo liepen ze maar rond met hun over-ge-spannenheid.
Bovendien ... ze liepen bij anderen de deur plat en brachten zo de gemeente in onrust.
En omdat ze toch eten moesten ... aten ze niet "hun eigen brood", maar teerden ze op de zak van anderen.
"Wijst hen terecht", schrijft Paulus in hoofdstuk 5.
En in zijn tweede brief is hij nog scherper: "Wij bevelen u, in de naam van de Here Jezus Christus, dat gij u onttrekt aan elke broeder, die zich ongeregeld gedraagt, in strijd met de overlevering, die gij van ons ontvangen hebt." (2 Thess. 3:6)

De ongeregelden.

Ze moeten terecht gewezen worden.

(Ik heb daar vorige week al iets meer over gezegd.)

Paulus gebruikt daarvoor het beeld van een arm die uit de kom geschoten is.

Die arm kan dan niet meer goed functioneren en veroorzaakt pijn en ongemak voor het hele lichaam.

Zo kunnen ook gemeenteleden wel eens uit de kom schieten en de vrede / harmonie in de gemeente als het lichaam van de Here Jezus Christus ... verstoren.

“Zet hen weer op hun plaats!”

Want als je dat niet doet, gaat het van kwaad tot erger.

“Wijst de ongeregelden terecht, beurt de kleinmoedigen op.

Over die kleinen van moed heb ik het vorige week ook al gehad.

Ze moeten bij de hand genomen worden.

Vertroost en opgebeurd worden.

Ook zij moeten meegenomen worden op weg naar de dag van de wederkomst van de Here Jezus.

“En komt op voor de zwakken!”

Let erop dat ze niet onder de voet gelopen worden.

Ga als een beschermende muur om hen heen staan.

Steun en ondersteun hen ... zodat ook zij mogen groeien in de verwachting van de komst van de Here.

Ik denk daarbij vanmorgen in het bijzonder aan de kinderen en de kleinkinderen van de gemeente.

Wat wordt er niet aan hen getrokken ...

Door de wereld, door de tegenstander van God ...

Ga, broeders en zusters, als een beschermende muur om hen heen staan.

Omring hen met uw gebeden.

Ze hebben ons nodig om de smalle weg naar Gods Koninkrijk te vinden en te gaan!

“En hebt geduld met allen!”

Want zonder geduld ... gaat de vrede in de gemeente er ook aan.

Dan raken verhoudingen verstoord. In onze omgang met elkaar hebben we een lange adem nodig.

Want je loopt zo gemakkelijk het gevaar om ... moedeloos te worden, om ... iemand niet serieus te nemen of om hem of haar maar af te schrijven.

Alleen als we geduldig met elkaar weten om te gaan ... kunnen we ons gemeenschappelijk voorbereiden op de tweede komst van de Here Jezus.

*

Over voorbereiding gesproken ...

Volgende week zitten we weer naast elkaar.

Samen aan de tafel van de Heer.

Ongeregelden, kleinmoedigen, zwakken in het geloof, ongeduldigen.

Allemaal verschillende mensen.

Allemaal met hun eigen beleving van hun geloof.

Maar samen aan één tafel!

Want zoals al die kleine stukjes brood ... hóren tot dat éne brood, dat verbroken is ... zo horen ook wíj, als leden van de gemeente, tot dat éne lichaam van de Here Jezus Christus.

Moet je kijken wat een verschillen:

- de een lijkt geen spat op de ander;
- ieder heeft z'n eigen taak en functie in het geheel van de gemeente;
- de één heeft meer zonde op z'n kerfstok dan de ander;
- en die is verder in z'n geloofgroei dan dat een ander gegroeid is.

En toch ... ze horen er allemaal bij.

Ze hebben geduld met elkaar.

Omdat ze allemaal – hoofd voor hoofd en samen met elkaar - de komst van de Here Jezus als hun Heer en Heiland verwachten.

En dan mag je misschien uit de kom zijn geraakt omdat er iets is misgegaan in je leven ...

Of misschien ben je nog zo klein van moed omdat de zorgen van het leven als een last op je leven drukt ...

Of misschien dat je geloof nog zo zwak is omdat het nog moet groeien in de diepte en de hoogte ...

De tafel van de Heer staat voor je gedekt.

Als een teken dat heen wijst naar Gods toekomst.

Naar de dag van de wederkomst van Jezus Christus.

*

Broeders en zusters, jongelui, het wordt straks feest!

Het wordt een geweldig feest.

Je kunt het je niet voorstellen hoe heerlijk het zal zijn.

Maar ... hoe bereid je je daarop voor?

Laten we nog even dat beeld van de bruiloft vasthouden.

Als je naar een feest gaat, dan doe je – neem ik aan – schone kleren aan.

Misschien wel een nieuwe jurk of een nieuw pak.

Je gaat eerst onder de douche of in bad.

Want je wilt dat je er straks verzorgd uitziet.

Niet met rouwranden onder je vingers.

Of met een baard van twee dagen.

Je zorgt dat je er keurig en onberispelijk uitziet.

En wat schrijft Paulus: "Ik bid voor jullie, dat je bij de komst van onze Here Jezus Christus in allen dele onberispelijk bewaard zult zijn."

Of met andere woorden: 'Ik hoop en bid dat jullie er straks pico bello zult uitzien.'

Tot in de kleinste details.

"Geheel je geest ziel en lichaam."

Dus in je complete mens-zijn.

Want God heeft iets te zeggen over de totaliteit van je mens-zijn.

- Je geest.

Daar mag je voor lezen: Je verstand.

Dat deel van je mens-zijn, waar de beslissingen vallen.
Want met je geest, je verstand ... overleg je de dingen.
Maak je plannen.
Denk je na over de idealen van het leven.
- En je ziel.
Dat is de meest gevoelige plek van je mens-zijn.
Daar komen je emoties, je gevoelens in op.
Je ziel ... het meest centrale van je mens-zijn.
- En je lichaam.
Ook daar heeft God blijkbaar iets over te zeggen.
Je lichaam – schrijft Paulus elders – is een tempel van de Heilige Geest.
Daar kun je zomaar niet alles mee doen, wat je graag zou willen.
Zeker niet als je weet, dat in je lichaam God zélf woont.
“Geheel uw geest, ziel en lichaam moge bij de komst van onze Here Jezus Christus in allen dele onberispelijk bewaard te zijn.”

Paulus heeft het in dit tekstvers over levensheiliging.
God heiligt je leven.
Wat “heiligen” is weten ze daar in de gemeente van Thessalonica uit eigen ervaring.
Vroeger – toen ze nog heidenen waren – leefden ze als on-heiligen.
Ze gingen op in de normloosheid van de wereld.
Ze leefden er maar op los.
Maar door het werk van de Geest van Christus ... werd alles anders.
Ze ‘braken’ met dat on-heilige leven.
Ze werden door God ‘apart’ gezet.
Niet dat ze ‘beter’ waren dan andere mensen.
Nee, dat niet.
Maar anders. Geheel anders.
Want zij hadden Jezus Christus leren kennen als hun Heiland en hun Here.
Hun levens-doel veranderde.
Maar Paulus is genoeg realist om te weten dat dat nog maar een klein begin was in hun levens.
Daarom is het de wens van zijn hart dat die heiliging van hun leven ... mag toenemen.
Dat de christenen in Thessalonica meer en meer laten uitkomen dat zij bij Jezus horen.
Ook al komen ze daarmee in conflict met hun omgeving.
In die geestelijke strijd ‘rijpen’ ze naar de komst van de Here Jezus.
“En Hij, de God van de vrede, heilige u geheel en al, en geheel uw geest, ziel en lichaam moge bij de komst van onze Here Jezus blijken in allen dele onberispelijk bewaard te blijven.”

*

Ik zou u vanmorgen, broeders en zusters, jongelui, willen vragen:
Ga deze week eens bij jezelf na ... hoe onberispelijk je bent?
Of je – zonder gebreken – Jezus Christus kunt ontvangen?
Zonder gebreken: wat je gedachten betreft, wat je gevoelens betreft, wat je lichaam betreft.

Zonder dat er iets op je aan te merken valt!
Hoor ik sommigen van u al denken:
Poeh, daar heb ik geen voorbereidingsweek voor nodig!
Ik weet nú al, dat er bij het één en ander aan mankeert.
Dóet u er dan ook wat aan?
Laat jij je leven door de Geest van God steeds meer en meer heiligen zodat je de Here Jezus kunt ontvangen?
Laat u, laat jij, je geest, ziel en lichaam ... elke dag opnieuw reinigen door Gods Geest?
Bidt je daar wel eens om?

En dan tóch kun je bij de pakken neer zitten.
Je hébt er zo je best voor gedaan.
Je hebt er God intens om gebeden om je leven rein te maken ...
Maar zonder gebreken, onberispelijk ... in alle dingen ... bij de komst van de Here Jezus?
Kan ik dat van mezelf zeggen?

't Is maar goed, broeders en zusters, jongelui, dat de Here Jezus dat van Zichzelf kan zeggen.
Hij is zonder gebreken.
Hij is onberispelijk, zonder zonden.
Maar Hij doet niets liever dan met u en jou en mij ruilen.
'Ik jouw zonden, jij mijn onberispelijkheid.'
Aan het kruis van Golgotha heeft die wonderlijke ruil al plaatsgevonden.

En wij?
Wij mogen onze zonden, onze gebreken, onze onhebbelijkheden en onze karakterfouten aan Hem kwijtraken.
Hij stierf voor ons, voor zondaren, in onze plaats.
Hij bevrijdt van zonde en van schuld.
Wij worden rein voor God gerekend ... door het geloof.
En zo zullen wij – kinderen van het licht – straks onberispelijk zijn op de dag van de komst van Jezus.
Zo zullen wij – in feestkleren – het bruiloftsmaal van het Lam mogen mee vieren.
Het avondmaal is daarvan een klein begin.
Het zal straks veel heerlijker zijn.
Een maaltijd op hoog niveau.
De Koning der koningen nodigt Zelf ons uit. U en jij en ik.
Een ontmoeting om nooit meer te vergeten.
Daar mogen we ons nu al op voorbereiden.
Vol verwachting klopt ons hart. Hij komt.
Zorg dat je er klaar voor bent!

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg

Haarlem, 19 november 2000

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !